

LIIKASLINKKI

LIIKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 1/2015

Anne Kultanen – Kuusamon paikallinen yhteyshenkilö **s. 6** • 25 vuoden takaa **s. 7**
Kolmikymppisen kummitytön kuulumisia **s. 9** • Varanimismies Kalle-kuka
kumma **s. 12** • Liikanen ensimmäinen televisiokuuluttaja **s. 14** •
Kunniaa ja kimallusta **s. 15** • Kutsu Kuusamoon **s. 19**

KOLME VUOSIKYMMENTÄ HURAHTI

Suomi oli kuudennen kerran peräkkäin sananvapauden mallimaa nro 1. Se on hyvä. Osoitukseksi siitä minäkin voin kirjoitella tähän pelkäämättä, että julkaisun jälkeen minulle tapahtuu jotain pahaa.

Suomessa äänestettiin kansanedustajista seuraavaksi nelivuotiskaudeksi. Seitsemän kymmenestä äänivaltaisesta teki sen, joten kolme kymmenestä jätti oikeutensa käyttämättä. Tuntuu oudolta, että nämä antoivat vapaaehtoisesti vallan muille. Olisi kannattanut vaihtaa, sillä vaikka Suomi on hyvä maa, paljon on vielä parannettavaa. Nyt Suomessa asuu maailman kuudenneksi onnellisimmat ihmiset. Sija parani yhdellä edellisestä kerrasta, joten kiritty on, mutta vielä on varaa kohentaa sijoitusta. Ykköseksi pääsi Sveitsi ja kakkoseksi Islanti. Kolmantena oli Tanska, neljäntenä Norja ja viidentenä Kanada. Ruotsi oli vasta kahdeksas, mikä tietysti kutkuttaa ja tuntuu mukavalta. Hännän huippuna oli Togo.

Elämme sukuseuran historiassa juhluvuotta, sillä heinäkuussa seura täyttää jo 30 vuotta. Juhlimme pyöreitä vuosia Kuusamossa ja hallitus toivoo, että Liikaset lähtisivät sinne sankoin joukoin. Suunnitelmat perustuvat arvioon, että noin sata tulee, kuten oli viimeksi 25-vuotisjuhlissa Reisjärvellä. Katso kutsua sivulta 19 ja ryhdytä toimiin.

Muutakin merkittävää tapahtuu tänä vuonna seuran historiassa, sillä perinnehenkilömme **Herman Liikasen** syntymästä tulee kuluneeksi 180 vuotta, ja sen kunniaksi olemme tekemässä juhlamitalia. Ehkä Herman piipahtaa

Kuusamossakin. Viime vuosikin oli Hermanille tärkeä vuosi, sillä 150 vuotta sitten hän haavoittui Dybbølin taistelussa Tanskassa. Taistelu oli esillä myös televisiossa, kun siellä esitettiin sarjaohjelma Tanskan sodasta.

Näiden tärkeiden vuosilukujen jälkeen on tietysti hyvä muistaa myös se, että aseet vaikenivat Suomen sotarintamalla 70 vuotta sitten, kun Lapin sota päättyi. Toivotaan, että rauha jatkuu.

Seuran viime vuosi sujui mukavasti. Suunnitellut toimet saatiin pääosin vietyä läpi, ja se tietysti tuntui mukavalta. Ainoa asia, mikä askarrutti, oli jäsenmaksujen maksamisen laiminlyönti, mikä näkyi värikkyyden puuttumisena toisesta lehdestä. Voi olla, että kolmen euron korotus vaikutti maksamisasiaan. En oikein usko, että syynä olisi ollut tyytymättömyys tehtyihin toimiin. Saimmehan vihityksi oman lipun, julkaisimme oman postimerkin, ja komea pinssikin saatiin. Lehdetkin julkaistiin entiseen malliin ja sukututkimus eteni. Jäsenkatoa tuli tietysti myös luonnollisen poistuman myötä, sillä uudet jäsenet eivät riittäneet katoa korvaamaan.

Olen seurannut erään toisen sukuseuran tapahtumia ja verrannut niitä omiimme, kuten olen tehnyt aiemminkin. Seura on vanhempi kuin meidän, joten voisi odottaa, että heillä toiminta olisi laajempaa, mutta eipä meidän tarvitse hävetä. Nyt tuntuu olevan ongelmana, että puolet jäsenistä on jättänyt maksamatta jäsenmaksunsa. Huh! Meillä sellainen olisi katastrofi, mutta heillä on onneksi lahjoituksena

saatu asunto ja mökkikiinteistö, joista on tuloa. Milloinkahan me saamme vastaavan tai muun lahjoituksen, mikä helpottaisiin talouttamme.

Ainaisjäseniä on nyt jo 36 ja hyvä niin. Määrän kasvaessa on myös jo nyt huomattu, että jäsenmaksutuloja ei kymmenen vuoden jälkeen ainaisjäsenmaksusta enää ole. On siis keksittävä muuta tuloa. Nyt on saatu pieni summa tuotemyynnistä, ja arpajaiset on otettu sukukokousten yhteyteen, mutta nämä eivät riittäne. On mietittävä muutakin kuin edellä mainitut lahjoitukset. Miltä tuntuisi lahjoitustavaroiden kirppistapahtuma, jossa tuotto tulisi seuralle? Pienen jäsenmaksun määrääminen ainaisjäsenelle ei ole sääntöjemme mukaista, mutta sitäkin joissakin seuroissa käytetään.

Seuraavassa sukukokouksessa en ole enää käytettävissä hallitukseen, mutta jotain apua haluan antaa tarvittaessa. Katson, että 30 vuotta riittää. On aika siirtää vastuuta nuoremmille, joilla ideoita ja energiaa riittää enemmän kuin minulla. Näin ollen seuraavalla kerralla teillä on jonkun muun toimitama Liikaslinkkikin. Kiitän kaikkia jäseniä luottamuksesta ja mukavista vuosista, joista on jäänyt hyvä maku. Toivotan teille ja perheille antoisaa tulevaisuutta. Toivon, että seuran hallituksessa olisi mahdollisimman monta sukuhaaraa edustettuna ja että miehiä ja naisia olisi yhtä paljon. Toivotan seuraajalleni onnea ja menestystä.

Harri Liikanen

LIIKASLINKKI

Liikasten sukuseura ry:n jäsenlehti
Päätoimittaja Harri Liikanen
Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa.
Painos 250 kpl.
ISSN-L 2243-3767
ISSN 2243-3767 (Painettu)
ISSN 2243-3775 (Verkkajulkaisu)
Painopaikka Multiprint Oy, Vantaa

Kansikuva on Liikasten sukuseura ry:n perustavasta kokouksesta vanhan Rantalan tuvassa. Vasemmalla **Erkki Liikanen**, joka avasi kokouksen ja vieressä **Harri Liikanen**, joka valittiin kokouksen puheenjohtajaksi. Kansi **Toni Liikanen**.

SYNTYNYT

17.11.2014 syntyi Helsingissä **Tommi Teräsälölle** ja **Pilvi Kuituselle** poika, joka sai nimekseen **Eino Aarni Eerik Teräsalo**. Pilvi on **Ari** ja **Kaija** (o.s. **Liikanen**) **Kuitusen** tytär. Kangasniemen sukuhaara.

Eino Aarni Eerik Teräsalo

5.1.2015 syntyi **Jesse** ja **Emmi Ruotsalaiselle** potra poika, jolla oli syntymäpainoa 3,8 kiloa ja pituutta 51 cm. 22.2.2015 oli nimeämisjuhla, jossa läheisille kerrottiin, että pojan nimeksi tuli **Onni Matti Joonatan Ruotsalainen**. Mikkelin sukuhaara.

Onni Matti Joonatan Ruotsalainen vanhempineen. Kuvassa myös isoisovanhemmat Pentti ja Meeri Liikanen.

9.3.2015 syntyi Mikkelissä **Topi Tullalle** ja **Jutta Burgmanille** poika, joka sai 18.4. nimekseen Aatu Olavi. Kastamisen toimitti **Pirkka Sieviläinen**. Tärkeät mitat olivat 48 cm ja 3155 g. Keskussairaalan kello näytti syntymähetkellä aikaa 02.59. Topin vanhemmat ovat **Pekka** ja **Sari** (o.s. **Nykänen**) **Tulla**. Sarin äiti on **Terttu Albrecht** (ent. **Nykänen**, o.s. **Liikanen**) ja isä **Yrjö Nykänen**). Kangasniemen sukuhaara.

Aatu Olavi Tulla. Kuva Noora Hämäläinen

8.4.2015 syntyi Kuopiossa klo 03.04 **Emma** ja **Tuomas Laitiselle** tummahiuksinen tyttö. Pituutta oli 50 cm ja painoa 3750 g. Vanhemmat sekä isosisko **Oona** ovat hyvin rakastuneita pieneen tulokkaaseen. Emmän vanhemmat ovat **Pentti** ja **Merja Liikanen** Kangasniemen sukuhaarasta.

Tyttövauva Laitinen

KUOLLEITA

Liisa Marjatta Liikanen,
o.s. **Pusa**
s. 13.2.1946 Helsinki
k. 29.10.2014 Helsinki
Kangasniemen sukuhaara.

Terho Risto Sakari Liikanen
s. 24.5.1965 Kuusamo
k. 10.12.2014 Riihimäki
Kuusamon sukuhaara

Pirkko Mirjam Räisänen,
o.s. **Liikanen**
s. 2.8.1931 Sortavala
k. 18.2.2015 Espoo
Kangasniemen sukuhaara

Esteri Elisabet Puurula,
o.s. **Häkkinen**
s. 22.6.1925 Reisjärvi
k. 15.3.2015 Vantaa
Kangasniemen sukuhaara

Esko Halonen
s. 4.3.1928 Sievi
k. 30.3.2015 Reisjärvi
Kangasniemen sukuhaara

Vesa Lämsä
s. 4.6.1951 Kuusamo
k.1.4.2015 Oulu
Kuusamon sukuhaara

Oiva Anttonen
s. 3.6.1923 Kesälahti
k. 8.5.2015 Helsinki
Mikkelin sukuhaara

Sukuseura kunnioittaa vainajien
muistoa ja
ottaa osaa omaisten suruun.

VIHITTY

24.10.2015 vihittiin avioliittoon
Mikkelin maistraatissa **Jesse Ruot-
salainen** ja **Emmi Räsänen**. Emmi
otti sukunimekseen miehensä su-
kunimen. Jessen äiti **Raija Ruotsa-
lainen** on **Pentti Liikasen** tytär
Mikkelin sukuhaarasta.

Onnittelemme teitä, ja toivotamme
pitkää ja antoisaa elämää parisuh-
teessanne.

*Kuvassa Jesse ja Emmi kuvattuna lauantaina 25.10.,
jolloin avioliittoa juhlittiin Juvan Kannashovissa.*

UUSI JÄSEN

Kirjastonhoitaja **Sari Tulla**.
o.s. **Nykänen**

Kangasniemen sukuhaara

Lämpimästi tervetuloa sukuseu-
raan.

VIISI ONNELLESEN SUHTEEN SALAISUUTTA

1. On tärkeää löytää mies, joka osallistuu kotitöihin, joka silloin
tällöin kokkaa ja jolla on työpaikka. 2. On tärkeää löytää mies,
joka saa minut nauramaan. 3. On tärkeää löytää mies, johon voi
luottaa ja joka ei valehtele. 4. On tärkeää löytää mies, joka on
hyvä sängyssä. 5. On tärkeää, että nämä neljä miestä eivät tunne
[...]

ILKKA LIIKASESTA TOHTORI

Ilkka Liikasen. Kuva perhealbumista.

Lääketieteen lisensiaatti **Ilkka Juhani Liikasen** (s.1986 Vantaalla, Kangasniemen sukuhaaraa) väitöskirja ”Combining Oncolytic Immunotherapy with Conventional Cancer Treatments” tarkastettiin 13.2.2015 Helsingin yliopistossa. Vastaväittäjänä toimi lääketieteen tohtori, apulaisprofessori **Michal Besser**, Tel Avivin yliopistosta Israelista ja kustoksena professori **Seppo Meri** Helsingin yliopistosta.

Ilkka Liikasen kävi koulunsa Mikkelissä ja kirjoitti ylioppilaaksi Mikkelin Yhteiskoulun lukiosta vuonna 2005. Saman vuonna hän aloitti lääketieteen opinnot Helsingin yliopistossa. Lääketieteen lisensiaatiksi hän valmistui vuonna 2011 ja jatkoi sen jälkeen väitöstutkimustaan dosentti **Akseli Hemmingin** tutkimusryhmässä Helsingin yliopistossa.

Hemmingin ryhmä on tutkinut onkolyttisiä viruksia yli vuosikymmenen ajan, ja työ on johtanut syöpäpotilaiden kokeelliseen hoito-ohjelmaan sekä kliiniseen tutkimukseen. Ilkka Liikasen väitöstutkimuksen tuloksena on saatu uutta toivoa syövän hoitojen kehittymisestä positiiviseen suuntaan. Syöpäpotilaiden pitkälle edenneisiin kasvaimiin annettuna virushoidot osoittautuivat hyvin siedetyiksi. Lisäksi osalla potilaista havaittiin lupaavia viitteitä kasvainten kasvun pysähtymisestä ja puolustuselimistön aktivoitumisesta.

Keväällä 2015 Ilkka Liikasen siirtyi Californian yliopistoon San Diegoon (Yhdysvallat) jatkamaan syöpätutkimusta Suomen Lääketieteen Säätiön apurahalla.

Mikkelissä 21.4.2015

Vanhemmat:

FM, lehtori **Urpo Liikanen** ja

FM, lehtori **Hanna-Leena Liikanen** (o.s. **Pihkala**)

Sammakkolahdentie 7

50350 Norola

Blekinges Posten 22.8.1865

— Artighet mot hästar. I slutet af maj månad passerade en fremling, den i danska kriget sårade löjtnant Herrman Liikanen från Finland, Jönköpings jernbansstation: svårt lidande af sina blesjyrer, hvilka förwarrats af åkningen, anhöll hr L. att han, som köpt biljett från Malmö till Stockholm, måtte tillåtas hwila en dag och på sin köpta biljett nästa dag fortsätta resan, men erhöill ett nekande svar. — I dessa dagar ha tvenne hästar, som det säges tillhörande prins Oscar, passerat staden, och dessa, så wäl som deras förare erhöills tillåtelse, att ehuru biljett för hela turen war köpt i Malmö hwila öfwer en hel dag i Jönköping.

Artighet mot hästar.

I slutet av maj månad passerade en fremling, den i Danska kriget sårade löjtnant Herrman Liikanen från Finland, Jönköpings jernbansstation: svårt lidande af sina blesjyrer, hvilka förwarrats af åkningen, anhöll hr L. att han, som köpt biljett från Malmö till Stockholm, måtte tillåtas hwila en dag och på sin köpta biljett nästa dag fortsätta resan, men erhöill

ett nekande svar. – I dessa dagar ha tvenne hästar, som det säges tillhörande prins Oscar, passerat staden, och dessa, så wäl som deras förare erhöills tillåtelse, att ehuru biljett för hela turen war köpt i Malmö hwila öfwer en hel dag i Jönköping.

Kohteliaisuutta hevosia kohtaan.

Toukokuun lopussa kävi muuan muukalainen, Tanskan sodassa haavoittunut luutnantti **Herman Liikanen** Suomesta, matkallaan Jönköpings rautatieasemalla. Koska hra L. kärsi kovasti haavoistaan, joita matkustaminen oli pahentanut, pyysi hän, joka oli ostanut piletin Malmöstä Tukholmaan, että hän saisi levätä päivän ja jatkaa matkaa ostamallaan piletillä seuraavana päivänä. Hän sai kuitenkin kieltävän vastauksen. – Näinä päivinä on kaksi hevosta, joiden sanotaan kuuluvan prinssi **Oskarille**, kulkenut matkallaan kaupungin kautta. Nämä, samoin kuin niiden kuljettaja, saivat luvan levätä kokonaisen päivän Jönköpingsissä, vaikka koko matkan piletit oli ostettu Malmöstä [Tukholmaan].

Maarit Tillman

ANNE KULTANEN KUUSAMON PAIKALLINEN YHTEYSHENKILÖ

Anne Kultanen

Olen syntynyt Sallassa, esikoiseksi seitsemänlapsiseen pienviljelijä-metsuriperheeseen. Äitini on **Impi** o.s. **Liikanen** ja hänen vanhempansa **Arvi** ja **Anna Liikanen** Kuusamon suuhaarasta. Isäni on **Pekka Kultanen**. Lapsuudessani isäni kulki ympäri KoillisLappia töissä savotoilla, joissa hän oli talvisaikaan useampiakin viikkoja käymättä kotona. Myöhemmin isäni toimi eläkkeelle siirtymiseen saakka taksiautoilijana.

Äitini hoivasi meitä lapsia kahdessa pienessä vinttihuoneessa. Oli keittiö ja yhdistetty makuuolohuone. Me viisi ensimmäistä lasta olimme keskosia, sillä olemme syntyneet yli yksi kaksi

ja puoli kuukautta ennen laskettua aikaa. Toisin sanoen, maasta se pienikin ponnistaa. Kun minä olin seitsemän, niin meitä sisaruksia oli viisi. Työtä on siis äidillämme ollut, keskoslapsosia, siinä sivussa navetta-askareet, pyykkäyshommat ym. Ei ollut vesijohtoja, sähköjä, sisävessasta puhumattakaan.

Lapsuuden asuin Sallan Oulangassa, jossa kävin kansakoulun. Sallan kirkonkylällä suoritin sitten keskikoulun. Keskikouluun oli matkaa suuntaansa noin seitsemänkymmentä kilometriä. Aikuisiällä kävin työnohella kauppaopiston.

Keskikoulusta päästyäni käväisin ennen talouskoulua töissä Ruotsissa. Työpaikkani ovat olleet myös Oulussa sekä pääkaupunkiseudulla Keravalla ja Espoossa, mutta pisimmän ajan olen kuitenkin työskennellyt palkkasihteerinä yli kaksikymmentä vuotta Kuusamon kaupungilla. Elämäni on siis sisältynyt paljon pätäkätöitä myös silloin, kun lapset ovat olleet pieniä. Tässä yksi mieleeni jäänyt tyttäreni **Meijun** kommentti, hänen ollessa noin neljän vuoden ikäinen, kun tulin työreissulta käymään kotona: ”Meinaatko sä olla meillä yötäki”.

Perheeseeni kuuluu aviomies **Lauri**, kaksi lasta ja neljä lastenlasta. Lastenlapset ovat mummolle rakkaita ja heidän kanssaan vietän myös paljon aikaa.

Tykkään samoilla metsässä ja nauttia luonnon kauneudesta. Myös vierailut sukulaisissa ovat itselleni tärkeitä, jos vain aika antaa myöten. Toimin myös Käylän talousalueen kylätoimikunnassa. Sukulaiset ovat myös rikkaus, ja he ovat olleet minulle voimavara, mistä on ollut hyvä ammentaa elämäni varrella.

Liikasten sukuseuraan olen liittynyt muistaakseni jo kaksikymmentä vuotta sitten, kun Kuusamossa oli edellinen sukukokous.

Toivotan järjestelytoimikunnan puolesta teidät Liikaset tervetulleeksi Kuusamoon Liikasten sukukokoukseen Kuusamon kaupungin visiolla 2013 ”Kuusamo” täältä päen kahtoen maailmannapa. Täällä asiat tehdään ei paremmin eikä huonommin vaan vähän eri tavalla.

Iida

Essi, Peppi ja Juuso

25 WUODEN TAKAA

Silloin elettiin vuotta 1990. Sukuseura julkaisi kaksi tiedotetta. Ensimmäinen oli yksi arkki paperia ja asioita oli kirjoitettu molemmille puolille. Tärkeimpänä asiana oli antaa ohjeet seuraavasta tapaamisesta Juvalla 5-vuotisjuhlan merkeissä. Toinen tiedote oli myös yhden arkin kokoinen ja siinä mm annettiin ohjeita Liikasten pellavapyyhkeiden tilaamisesta ja julkaistiin hallituksen yhteystiedot. Mukaan lähtivät myös jäsenmaksulaput toiveella, että maksut näkyvät tilillä mahdollisimman pian. Juhlista ei tiedotteessa kerrottu, koska se ilmeni mukaan lähetetystä 16-sivuisesta 5-vuotishistoriikista. Koko oli A4. Juhlista oli siihen kirjoitettu näin.

”Viidennet sukupäivät pidettiin Juvalla noin 150 vieraan läsnä ollessa. Ensiksi kokoonnuttiiin syömään Hotelli Juvaan, missä jaettiin myös sukupäivätieto. Nimilappu lykättiin myös rintaan, mikä osoittautui hyväksi ideaksi.

Kello 14 siirryttiin Sampolaan, jossa

laulettiin alkajaisiksi Savolaisten laulu. Juontajana oli pitäjän oma poika **Kari Liikanen**. Tervetuliaispuheen piti **Annikki Liikanen**, joka kertoi mm siitä, miten suku Juvalla oli tullut. Sitten oli sukukokous, minkä jälkeen laulettiin Yhteisesti Savonmuun Hilima. Kuntaesittelyn jälkeen oli leikki lapsille **Katri Liikasen** vetämänä. Sitten rauhanruhtinas **Harri Liikanen** kertoi kokemuksistaan Golanin suomalaisen YK-pataljoonan komentajana. Seuran historiikkia yrittivät esittää **Eero, Katri ja Toni Liikanen**. **Heikki Liikanen** luovutti noin seuran ikäiselle eli 5-vuotiaalle **Jenni Liikaselle**, s. 26.9.1985, tekemänsä ristipistotaulun, jossa oli teksti: "Onnittelut! Liikasten sukuseura ry, 20.7.1990". Päättösanat lausui **Eino Liikanen**, ia lopuksi laulettiin yhteisesti Arvon mekin ansaitsemme. Ohjelmassa seurasi kahvit, ja vielä tutustuttiin Tuoremestareiden tehtaaseen.

Vaikka ohjelmaan tuli peruutuksia, aikaa ei jäänyt yhtään yli. Ehkä aikaa

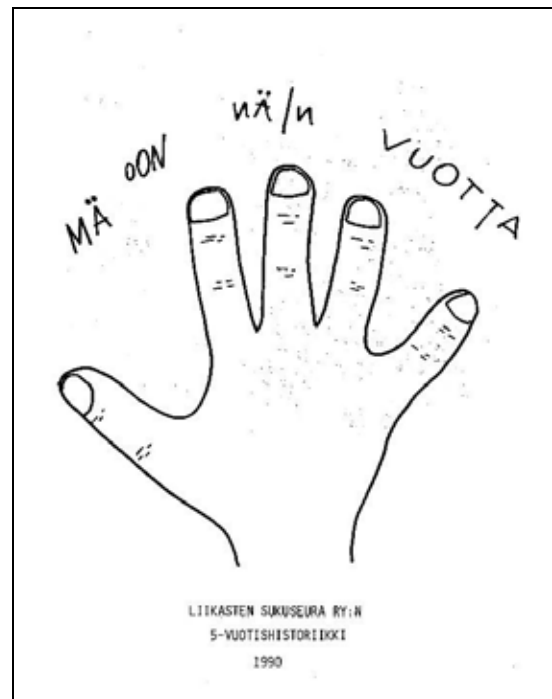
olisi voinut olla enemmänkin, sillä Sampolassa oli nähtävänä vanhojen valokuvien näyttely, **Sirkka Laakkosen** ja **Liisa Sinkon** maalauksia sekä keskeneräinen sukupuu Kangasniemen Liikasten sukuhaarasta.

Iltä vietettiin Hotelli Juvassa, missä syötiin, järjestettiin arpajaiset, tanssittiin, ja totta kai juteltiin.

Sunnuntaina kokoonnuttiiin perinteiseen jumalanpalvelukseen, jossa vanhan tavan mukaan **Eino Liikanen** luki päivän epistololan ja **Matti, Pekka ja Toni Liikanen** sekä **Alpo Kumpumäki** keräsivät kolehdin. Tavallista juhlavammaksi tilaisuuden teki vierailevan kuoron laulu. Jumalanpalveluksen jälkeen oli perinteinen kunnianosoitus sankarihaidoilla, jonne saimme kunniaavartion Savon Prikaatista, kun omaa väkeä ei löytynyt. Kukkalaitteen laskivat **Terttu Kykkänen** Juvalta ja **Harri Liikanen**. Viidennet sukupäivät olivat ohitse.”

Harri Liikanen ja Terttu Kykkänen valmiina laskemaan seppeleen.

Historiikin kansi .

VETERAANIKERÄYS

Sotiemme veteraaneja oli keskuudessamme vuoden 2015 alussa vielä 26590. Heidän keski-ikänsä oli yli 90 vuotta. Veteraaneja palkittiin veteraanipäivänä 27.4.2015 Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan I luokan mitalilla, joita Tasavallan presidentti jakoi 1803 kappaletta. Mitalin saajien joukossa ei ollut yhtään nimellä Liikanen. Valitettavasti me emme tiedä, kuinka monta Liikasten eri sukuharoihin kuuluvaa sotaveteraania on vielä elossa, mutta suvun vanhin **Väinö Helasniemi** on ainakin yksi. Hän ei ollut tällä kertaa mitalin saajien joukossa, mikä merkitsee sitä, että hän on saanut sellaisen jo aiemmin. Jos tunnet muita Liikasveteraaneja, pyydämme, että ilmoitat siitä minulle

Vuosittain järjestetään veteraanikeräyksiä, joiden tuotto käytetään pienituloisimpien auttamiseen, jotta he

voisivat asua omissa kodeissaan mahdollisimman pitkään. Vuoden 2014 tuotto oli 2,1 miljoonaa euroa. Netto-tuotto oli noin 65 euroa/veteraani. Tänäkin vuonna keräykset jatkuivat.

Jouko Liikanen keräyslippaineen.

Esimerkiksi Kalajokilaaksossa, johon kuuluivat Alavieska, Ylivieska, Nivala, Sievi ja Reisjärvi, keräys toteutettiin maaliskuussa. Ylivieskassa keräyspäällikkönä toimi sukuseuran perustajajäsen, reservin kapteeni **Jouko Liikanen**. Apuna oli 50 varusmiestä Kainuun Prikaatista. Keräyssumma oli 6.798,50 euroa ja se jaetaan suoraan ylivieskalaisille veteraanijärjestöille.

Joukon isä **Paavo Liikanen** oli sotaveteraani. Isältäään Jouko sai evästystä ja näkemystä: Niistä miehistä ja naisista on huolehdittava, jotka aikoinaan sodan vuoksi oman nuoruutensa uhrasivat.

Harri Liikanen

Lähde Kalajokilaakso-lehti maaliskuu 2015

ELINA LIIKASELLA TAIDENÄYTTELY

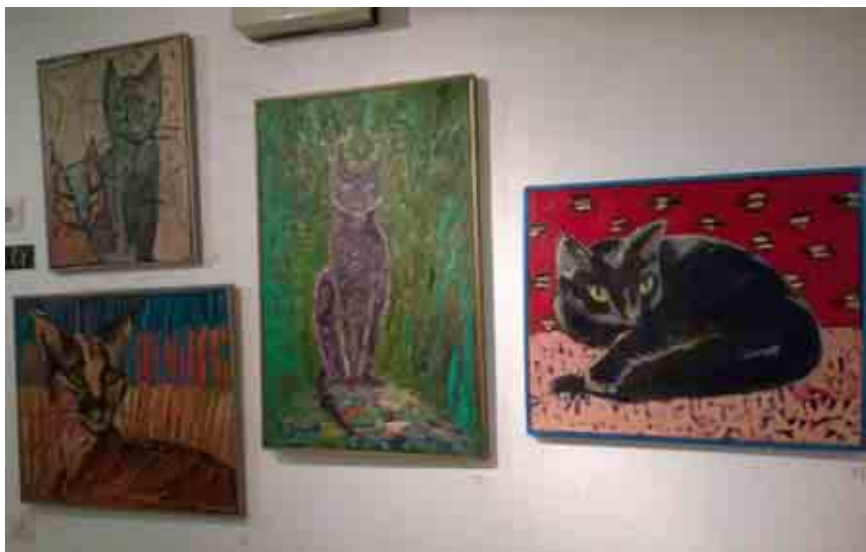
Taiteilija **Elina Liikasella** oli 5.-31.3.2015 Rikhardinkadun kirjaston taidelainaamossa Helsingissä taide-näyttely nimellä ”Yhdeksän elämä-kissanäyttely”. Esillä oli kahdeksan teosta, jotka kaikki olivat myös myynnissä. Hinnat olivat 250 – 400 euroa.

Yhden taulun kuukausivuokra olisi ollut 20 euroa.

Elina sanoo: ”Taiteilijana minulla on aina ollut kissa työhuoneessani muusana. Koska kissa on teemana hyvin käytetty aihe, minua kiinnostaa lähes-tyä kissaa tutkiessani enemmän kissan

alkuperäinen pedon luonne, eikä niinkään monasti visuaalisissa konteksteissa nähty söpö ihmisiä miellyttävä näkemys kissasta.”

Elina kuuluu Ristiinan Liikasten sukuhaaraan.

Näyttelyn neljä taulua kahdeksasta. Kuva Harri Liikanen.

KOLMIKYMPPISEN KUMMITYTÖN KUULUMISIA

Kolmekymmentä vuotta - samaan aikaan pitkä ja lyhyt aika. Minulle se on elämäni mittainen jakso, kuten sukuseurallekin.

1980-luvun puolivälissä joukko sukunsa historiasta kiinnostuneita päätti perustaa sukuseuran. Perustamiskokous pidettiin Mikkelissä, mistä isoisäni oli kotoisin. Myöhemmin samana vuonna synnyin minä, ja koska myöhemmin seuralle kummilasta etsittäessä olin jäsenistön keskuudessa lähimpänä perustamishetkeä syntynyt lapsi, nimettiin minut sukuseuran kummitytöksi.

Sukuseura on ollut koko ajan rinnallani, kun olen kasvanut aikuiseksi, ja muistanut minua elämäni tärkeinä hetkinä, kuten 10-vuotissyntymäpäivänäni, ripille päästessäni, ylioppilaspäivänäni ja valmistuessaani ammattikorkeakoulusta tradenomiksi. Toki Harri sukuseuran puheenjohtajana on muistanut minua kaikkina syntymäpäivinäni niin kauan kuin muistan.

Muistaminen on aina tuntunut hyvältä, vaikka en ole sitä ehkä osannut riittävästi osoittaa. Sukuseuran kokouksetkin ovat usein sattuneet kesäisten lomamatkojeni ajalle, enkä ole päässyt osallistumaan.

Vielä kymmenisen vuotta sitten Liikaslinkkiin kirjoittaessani tuntui, että kirjoitusten välissä oli ehtinyt tapahtua paljon. Noina vuosina elämä tuntui kulkevan eteenpäin kovaa vauhtia: ylioppilaskirjoitusten jälkeen vietin vuoden au pairina Luxemburgissa, sitten alkoivat opiskelut, ja niihin liittyi vaihto-opiskelu Ranskassa ja mielenkiintoinen puolen vuoden työharjoittelu. Lopulta päädyin kesätöihin ja sitä kautta pidemmäksi aikaa Suomen Pankkiin, jossa työskentelen edelleen.

Viimeiset vuodet ovatkin kuluneet rauhallisesti töissä, vaikka työpäiviä ei aina rauhallisiksi voikaan kutsua. Työni osastosihteerinä on mielenkiintoista ja vaihtelevaa, ja työn sisältö kehittyi jatkuvasti, kun vastuulleni tulee uusia kokonaisuuksia. Tätä kirjoittaessani työpäivät täyttyvät kahden ison tilaisuuden järjestelyistä, kun

toukokuussa isännöimme kotimaista seminaaria ja kesäkuussa järjestämme yhdessä Euroopan keskuspankin kanssa kansainvälisen konferenssin Helsingissä.

Töistä onkin ihana välillä päästä lomalle aivan muihin maisemiin, oli se sitten kesämökille Lohjalle tai Reijärvelle, lumen keskelle Saariselälle tai eksoottisiin ulkomaan kohteisiin. Viime kesän kohokohta oli matka Malesiaan. Matka alkoi Borneon saarelta, jossa kiipesimme Kinabalun vuoren huipulle 4095 metrin korkeuteen. Nousun ja laskun kipeyttämiä jalkoja lepuutimme Mulun viidakossa tutustumalla mm. lepakkoluoliin ja kallion sisällä oleviin kalkkikivimuodostumiin, ja ihan vain rentoutumalla veneessä jokiajelulla. Näkyi viidakon keskellä myös mielenkiintoisia ötököitä ja muutama käärmeikin.

Borneolta jatkoimme Malesian pääkaupunkiin Kuala Lumpuriin, jossa oli vastassa toisenlainen elämänmeno kuin villillä Borneolla. Onneksi kaupungissa oli uusien rakennusten keskellä vielä katuruokakojuja, jotka heräsivät iltaisin henkiin tarjoamaan herkkuruokaa nälkäisille. Matkan lopuksi lensimme vielä Langkawin saarelle luoteis-Malesiaan, lähelle Thaimaan rajaa. Siellä ohjelmassa oli vain rentoutumista auringossa palmujen katveessa.

Toisenlainen kaukokohde oli tämän vuoden helmi-maaliskuussa vierailumme kohteena ollut Kuuba. Aloimme suunnitella sitä kohteeksi yli vuosi sitten, ajatuksella että sinne pitää mennä ennen kuin se muuttuu "samanlaiseksi" paikaksi kuin "kaikki muutkin". Ja hyvään aikaan osuimmekin, sillä pitkin viime vuoden loppua ja tämän vuoden alkua on jatkuvasti uutisissa ollut Yhdysvaltojen ja Kuuban välisten suhteiden lientyminen, ja sitä myöten kaupan vähittäinen vapauttaminen, ja on ennakoitu Kuuban muuttuvan nopeastikin.

Matkallamme näimme sosialismia ja yksityisomistusta yhdistävän yhteiskunnan. Vallankumouksen jäljet ovat edelleen näkyvissä lukuisissa museoissa ympäri saaren, ja julkisten rakennusten seinät julistavat iskulauseita

ja ylistävät vallankumouksen sankareita. Viime vuosina taloutta on vapautettu, ja kuubalaiset ovat saaneet perustaa omia yrityksiään tietyille aloille. Tämän myötä etenkin ravintolakulttuuri on alkanut kukoistaa uudella tavalla.

Kiersimme saarella kaksi ja puoli viikkoa, ja ehdimme nähdä hyvin erilaisia paikkoja. Pääkaupunki Havannassa näki sekä kolonialismin että 1900-luvun alkupuolen jälkiä, ja kaupunki on tunnettu vanhoista amerikkalaisista raudoista, joita todellakin kaduilla liikkui paljon, joskin suurin osa turisteja ajeluttamassa. Paikallisten keskuudessa yleisempiä kulkupelejä olivat polkupyörät ja Ladat.

Havannan autoja

Itäisessä Kuubassa kävimme Baracoassa, joka on Kuuban ensimmäinen paikka, jonne espanjalaiset aikanaan saapuivat. Alue on tunnettu luontokohteistaan. Se oli pitkään eristyksissä muusta saaresta vuorten takana, ja saavutettavissa parhaiten vesiteitse 1960-luvulle asti. Nykyään vuorten yli pääsee myös hyvää tietä pitkin.

Itäisessä Kuubassa sijaitsee myös Santiago de Cuba, Kuuban toiseksi suurin kaupunki.

Kaupunki oli erittäin viehättävä, mutta me viivyimme siellä vain puolitoista päivää, ennen kuin jatkoimme Santa Lucían rantakohteeseen pohjoisrannikolle. Rannalla rentouduimme kolme päivää, ennen kuin jälleen siirryimme pohjoisesta etelään viimeiseen kohteeseemme.

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

(Jatkoa edelliselle sivulle.)

Viimeisenä suuntasimme Trinidadin kaupunkiin Kuuban etelärannikolle. Trinidad kukoisti 1800-luvulla sokeriteollisuutensa ansiosta, mutta vuosisadan loppupuolen Kuuban itsenäistymissotien jälkeen kaupunki vajosi hiljaiseloon, kunnes turistit löysivät sen 1900-luvun lopulla, kiitos hyvin säilyneen vanhan ja viehättävän rakennuskannan. Trinidadissa oli käymistämme paikoista ehdottomasti eniten turisteja Havannan jälkeen, ja se onkin suosittu kohde niidenkin keskuudessa, jotka muuten viettävät lomansa vain Havannassa tai sen läheisissä rantalomakohdeissa.

Matkamme aikana majoituimme hotellien sijasta yksityisissä casa particularissa kaikkialla muualla paitsi Santa Lucíassa. Käytännössä olimme siis ihmisten kodeissa, heidän taloissaan olevissa ylimääräisissä huoneissa, joita kuubalaiset saavat vuokrata turisteille hotellihuoneen tapaan. Tämä osoittautui hyväksi ratkaisuksi, sillä vaikka niiden joukosta sopivien etsiminen ja varaaminen vaatikin etukäteen vaivannäköä, niin kaikki yöpymispaikkamme olivat ystävällisten ihmisten luona, ne olivat siistejä, ovet sai lukkoon ja kaikissa oli oma kylpyhuone.

Kaiken kaikkiaan Kuuba jäi mieleen erittäin positiivisesti. Asiat hoituvat helpommin kuin etukäteen olin kuvitellut, ja ainakin turisteille tarkoitetut

bussit kulkivat hyvin aikataulussa. Ihmiset olivat erittäin ystävällisiä, ja asiat saatiin aina puutteellisesta kielitaidosta huolimatta hoitumaan; suositelen kuitenkin opettelemaan espanjan perusteet ennen Kuubaan menoa, sillä läheskään kaikki paikalliset eivät puhu englantia. Toisaalta saarella elää rinnakkain kaksi eri maailmaa: paikallisten ja turistien. Näille eri ryhmille on omat bussit, omat ravintolat, omat kaupat. Niitä erottaa jopa rahayksikkö, kun turistien käyttöön on luotu oma, paikallista pesoa arvokkaampi valuutta.

Matkalta takaisin nykypäivään: Kiitän sukuseuraa mukana kulkemisesta ja toivotan onnea merkkipäivänä, sekä toivon, että kiinnostusta omaan sukuun ja sen historiaan riittää jatkossakin.

Santiago de Cuba

Havanna Malecon

Mt Kinabalu

Havanna El Capitolio Paseo del Prado

AHTISAARI JA LIIKANEN

Otsikossa on kaksi hyvää nimeä, mutta miksi ne ovat nyt tässä, selviää oheisista kuvista. Presidentti **Martti Ahtisaari** varttui aikuiseksi Oulussa 1950-luvulla ja oli mukana Oulun NMKY:n koripallotoiminnassa. Sanomalehti Kalevan kuvassa Martti Ahtisaari istuu vasemmalla **Liikasen** vieressä. Kuva on otettu 1959 tai 1960 ONMKY:n kokouksessa. Liikasen etunimi on tuntematon, mutta sukutukijamme **Olli Liikanen** on asiaan paneutunut ja pohtii asiaa näin:

”Seuraava on ihan arvaus, mutta jos Kalevan kuvan Liikanen on oululaisia, hän voisi olla **Kalle Heikki Liikanen** (Oulun Niemelän haara). Kuvan henkilö näyttää minusta kuusikymppiseltä, ja K. H. Liikanen oli vuonna 1958 62-vuotias. Hänen pojanpoikansa **Pekka L** on urheilussa mukana (Suomen jääpalloliiton toiminnanjohtaja mm.) ja taisi Kallen poika Paavokin olla seuratoiminnassa. Oulun NMKY:llä saattaisi olla historiikki tai matrikkeli, josta lisävalaistusta saattaisi löytyä. Jos keksitte paremman arvauksen, tai saatte käsiinne em. matrikkelin, tiedottakaa. Myös kirjassa Vuosisata (tai 100 vuotta) oululaisista jääpalloa on melko varmasti tuttuja.”

Harri Liikanen

JÄSENMAKSUT, JÄSENMAKSUT, JÄSENMAKSUT, JÄSENMAKSUT

Jälleen on tullut aika maksaa jäsenmaksu. Ne, joiden on se tehtävä, saavat tämän lehden mukana tai kirjeessä jäsenmaksulaskun. Ilmaisjäsenet ja ainaisjäsenet eivät tietenkään tätä laskua saa. Jos tuntuu siltä, että laskutuksessa on virhe, ota heti yhteyttä virheen korjaamiseksi.

Laskussa ovat tarpeelliset tiedot maksamista varten. Käytä aina viitenumeroa, sillä sen perusteella maksu ohjautuu oikean henkilön hyväksi.

Tuttuun tapaan pyydämme maksamaan viimeistään eräpäivänä. Näin säästät meidät ylimääräiseltä ja ikävältä karhuamistyöltä.

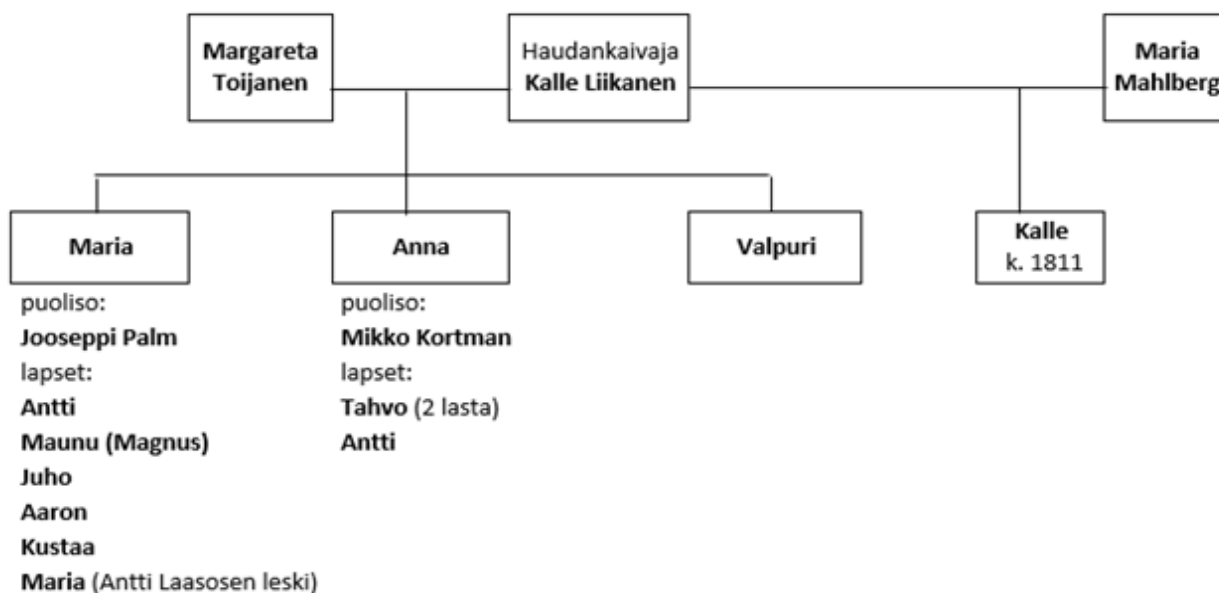
Hallitus

VARANIMISMIES KALLE – KUKA KUMMA?

Talolliset **Magnus** ja **Antti Palm** Savelasta ja torppari **Antti Kortman** Rahikkalasta kertoivat Ristiinan talvikäräjillä 1813, että heidän enonsa **Kalle Kallenpoika Liikanen** eli **Mallberg**, joka oli nuorena muuttanut Ristiinasta, oli kuollut Asikkalassa jahtivoutina syksyllä 1811. Koska Palmit ja Kortman pitivät itseään oikeutettuina vainajan jättämään perintöön, he esittivät käräjäoikeudelle sukuselvityksen, jonka mukaan *vainajoituneella*

*haudankaivaja Kalle Liikasella oli ensimmäisestä avioliitosta **Margareta Toijosen** kanssa tyttäret **Maria, Anna ja Vappu**, joista ensiksi mainittu oli avioitunut talollisen **Jooseppi Palm**in eli **Paasosen** kanssa, ja jättänyt jälkeensä viisi lasta, pojat **Antin, Magnuksen, Juhon, Aaronin ja Kustaan** sekä tyttären **Maria**, rusthollari **Antti Laasosen** lesken, jotka nyt ovat [perinnön] hakijoina. Kalle Liikasen nyt jo kuollut toinen tytär **Anna**, oli astu-*

*nut avioon torppari **Mikko Kortmanin** kanssa ja saanut pojat **Tahvon** ja **Antin**, joista Tahvo oli kuollut ja jättänyt kaksi lasta, joka ovat myös kantajia. Kolmas Kalle Liikasen tytär **Vappu** oli kuollut ilman perillisiä. Toisessa avioliitossaan piika **Maria Mallbergin** [Mahlberg] kanssa Kalle Liikanen oli saanut pojan **Kalle Kallenpoika Liikasen**, joka nyt oli kuollut (kuva 1).*

Kuva 1. Antti ja Magnus Palm ja Mikko Kortmanin esittämä sukuselvitys kaaviona.

Palmit ja Kortman olivat haastaneet käräjille itsellisen Antti Liikasen, joka oli haudankaivaja Kalle Liikasen jälkimmäisen vaimon siskon **Anna Mahlbergin** ja haudankaivaja **Juho Liikasen** poika. Vastaaja Antti Liikanen kertoi, että hän oli kutsusta matkustanut Asikkalaan ja hakenut osan vainajan omaisuudesta. Kantajat, jotka pitivät itseään lähempinä sukulaisena vainajalle, vaativat Antti Liikasta luovuttamaan perinnön heille. Lautamiehet vahvistivat sukuselvityksen, minkä jälkeen käräjäoikeus päätti, että koska Kalle Liikanen eli Mallberg oli kuollut Asikkalassa, asia pitäisi käsitellä siellä.

Perintöasia oli esillä Asikkalassa ensimmäisen kerran syyskäräjillä 2.11.1814. Antti Kortmanin edustajana oikeudessa oli hovioikeuden auskultantti **Hangelin**. Käräjillä esitettiin sama sukuselvitys kuin Ristiinassakin. Lisäksi Kallen kerrottiin hukkuneen Päijänteeseen vuoden 1811 lopulla. Vastaaja Antti Liikanen oli jäänyt pois oikeudesta, koska hän virallisten todistusten mukaan oli saanut jalkaansa mätäisen haavan, mikä esti kaiken matkustamisen. Tästä syystä asian käsittelyä jatkettiin talvikäräjillä huhtikuussa 1815. Näissä käräjissä todettiin, että Antti Liikanen oli vapaaehtoisesti luopunut oikeudestaan perin-

töön ja suostunut luovuttamaan perimänsä omaisuuden kantajille. Koska Antti Liikasen asiamiehenä toimineelle kapteeni **Hjelmanille** (Hellmanille) oli palkkioksi annettu osa perunkirjoituksessa 439 ruplan ja 24½ kopeekan suuruisiksi arvioidusta perinnöstä, kantajille annettiin oikeus saada osa tästä palkkiosta, mistä syystä asian käsittelyä jatkettiin Ristiinassa syyskäräjillä 1817 sekä talvi- ja syyskäräjillä 1818.

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Mitä Kalle Kallenpoika Liikasta eli Malmbergista tiedetään? Asikkalan kuolleiden luettelosta löytyy vuoden 1811 lopusta, todennäköisesti joulukuun alusta, merkintä, jonka mukaan varanimismies Kalle Malmberg Vähä-Äinään kylästä oli hukkunut. Asikkalan rippikirjoista löytyy mainittu Kalle Malmberg, jonka syntymävuosi on 1770 ja jonka sanotaan tulleen Hollolasta syksyllä 1811. Hollolassa Kallen sanottiin olleen siltavouti, ja kastettujen luettelon mukaan hänellä oli avioton lapsi. Hollolaan Kalle oli saapunut 1801 Nastolasta, jonne hän oli muuttanut 1799 Joroisista. Joroisiin Kalle oli tullut 1798 Kalvolasta. Kalvolan kirkonkirjoista löytyy pari mahdollista ehdokasta Kalleksi, mutta varmuudella ei voi sanoa, onko kyse juuri Kalle Malmbergista.

Käräjillä esitetty sukuselvitys paljasti virheen Ristiinan sukutauluista. Kalle

Malmberg oli merkitty 1746 syntyneen Kalle Antinpoika Liikasen pojaksi, mutta sukuselvityksen mukaan Maria Mahlberg oli 1712 syntyneen haudankaivaja Kalle Antinpoika Liikasen toinen puoliso. Tämä haudankaivaja-Kalle kuoli syyskuussa 1769, joten hän ei nähnyt tammikuussa 1770 syntynyttä Kalle-poikaansa. Maria Mahlberg kuoli kirkonvaivaisena 1808.

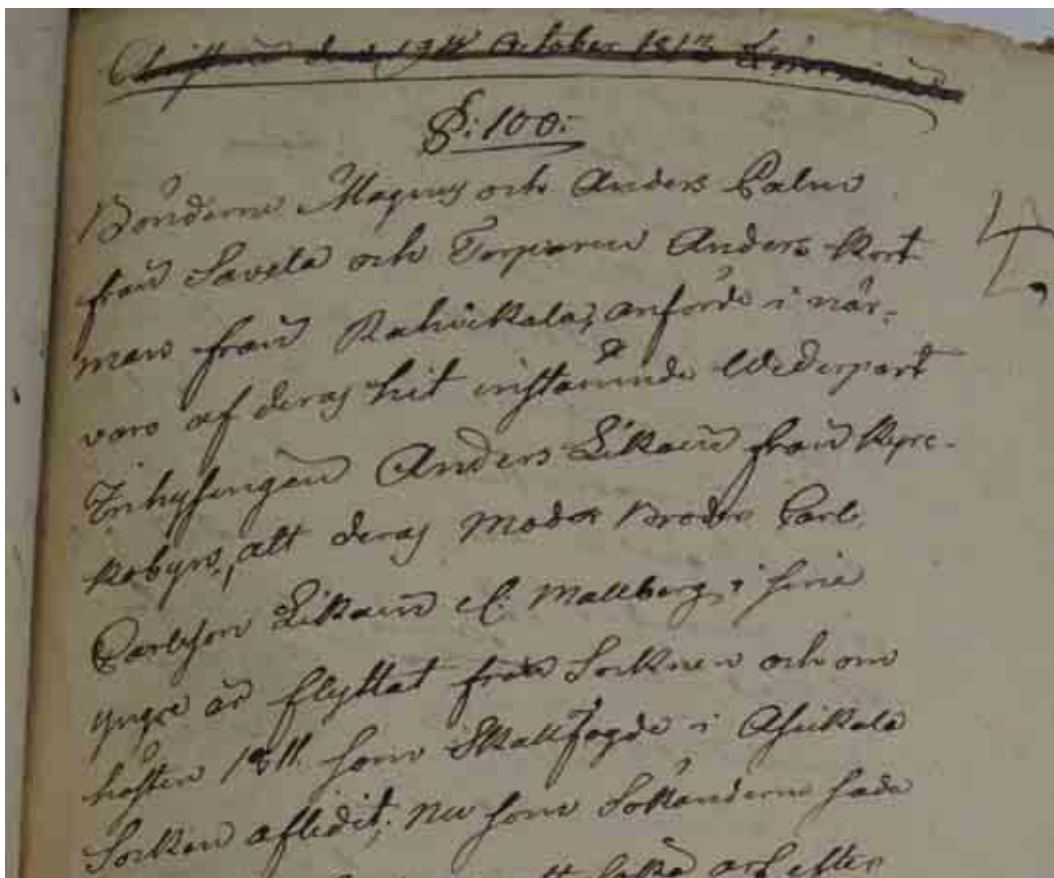
Sukutauluihin alun perin Kalle Malmbergin isäksi merkitty, vuonna 1746 syntynyt Kalle katoaa vuoden 1770 jälkeen Ristiinan henkikirjoista. Hän on todennäköisesti sama henkilö kuin Juvalla 1700-luvun lopussa asunut 1746 syntynyt ja 1811 kuollut Kalle Liikanen, joka oli kahdesti naimisissa. Koska hänelle ja Anna Harmaiselle syntyi Juvalla 1771 tytär Margareta, vuonna 1808 kuollut Maria Mahlberg ei voinut olla tämän Kallen puoliso.

Juvan ja Ristiinan kirkonkirjoja puuttuu harmillisesti juuri 1700-luvun lopusta, mikä vaikeuttaa asian selvittelyä. Silti voitaneen pitää lähes varmana, että Liikaslinkissä 2/2013 mainittu Juvalta löytynyt toinen irrallinen sukuhaara onkin osa Ristiinan sukuhaaraa.

Helsinki 1.10.2014

Olli Liikanen

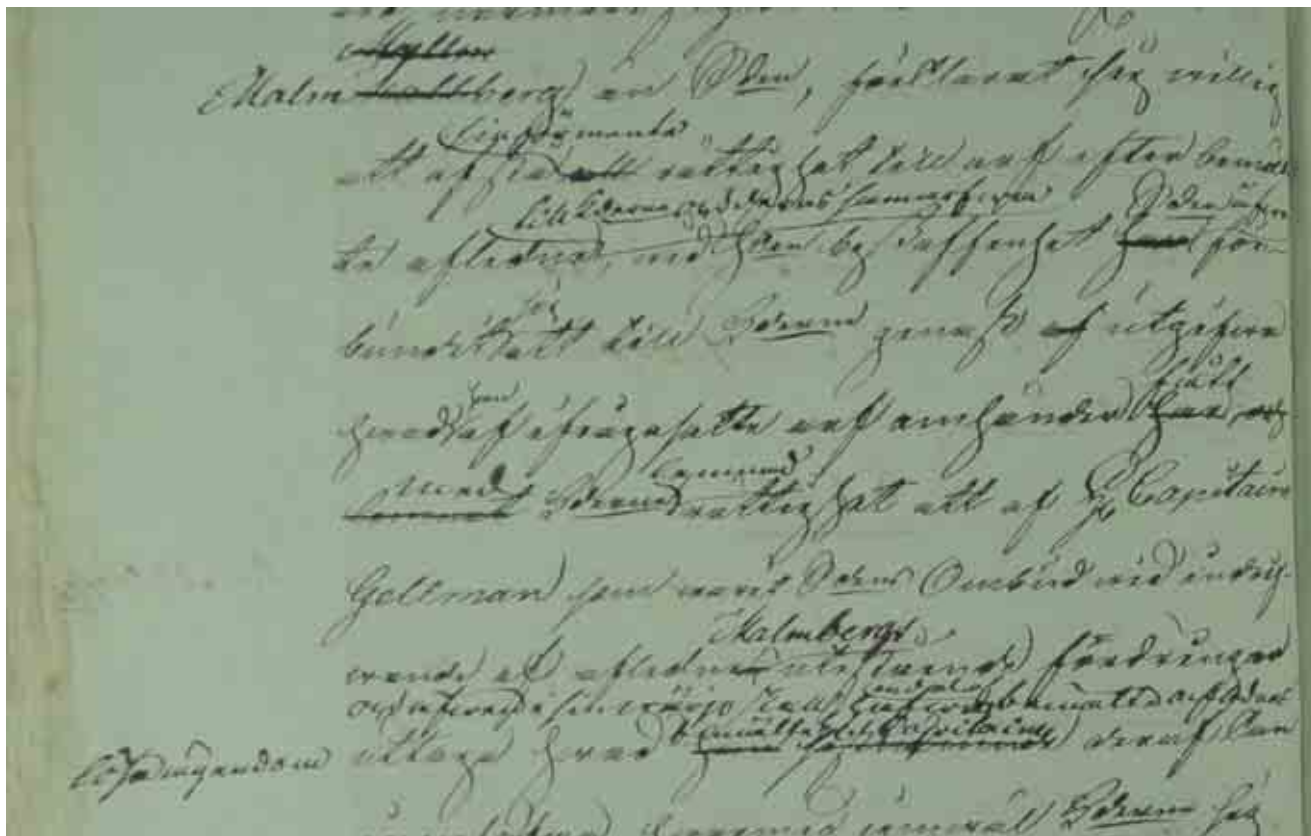
Lähteet: Ristiinan ja Juvan kirkonarkisto, Ristiinan henkikirjat, Ristiinan kärjäkunnan varsinaisten asioiden pöytäkirjat 1813–1818, Asikkalan kärjäkunnan (Hämeen lääni) varsinaisten asioiden pöytäkirjat 1814–1815

Kuva 2. Ote Ristiinan kärjäkunnan vuoden 1813 talvikäräjien varsinaisten asioiden pöytäkirjasta. (Kuvattu Mikkelin maakunta-arkistossa).

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

(Jatkoa edelliselle sivulle.)

Kuva 3. Ote Asikkalan kärjäkunnan vuoden 1815 talvikäräjien varsinaisten asioiden pöytäkirjasta. Kuvannut Hämeenlinnan maakunta-arkistossa Maarit Tillman.

LIIKANEN - ENSIMMÄINEN TELEVISIOKUULUTTAJA

Helsingin sanomissa oli 6.3.2015 artikkeli otsikolla ”Tv-kuuluttajista ensimmäinen. **Outi Lilljegen** oli Suomen ensimmäinen tv-kuuluttaja, vaikka titteliä tarjotaan muille.”

Moni Liikanen luki varmaan silmiä räpytellen tuon kirjoituksen, sillä Outi kuuluu Ristiinan Liikasten sukuhaaraan. Hän on ollut myös sukuseuran jäsen useita vuosia, ja olemme seuramme alkuaikoina saaneet nauttia hänen laulustaan ainakin Jaalassa 1987, josta oheinen kuvamme on.

Ollessaan ensimmäinen tv-kuuluttaja nimi oli **Outi Vahtera**, ja työpaikkana oli julkiset televisiolähetykset aloittanut Televisiokerhon tv-kanava. Vuosi oli silloin 1956. Moni on luullut, että **Teija Sopanen** tai **Lenita Airisto** oli ensimmäinen, mutta Teija aloitti Yleisradiossa vasta 1957 ja Lenita Tesvisiossa samana vuonna. Kuuluttajan ammatti ei kuitenkaan jäänyt hänen ammatikseen, kuten me nyt hyvin tiedämme.

Outi Lilljegen laulaa Jaalan sukukokouksessa 1987. Säestäjänä Tuula Liikanen..Kuva Harri Liikanen.

Harri Liikanen

KUNNIAA JA KIMALLUSTA LIIKASILLE RISTIINAAN

1805

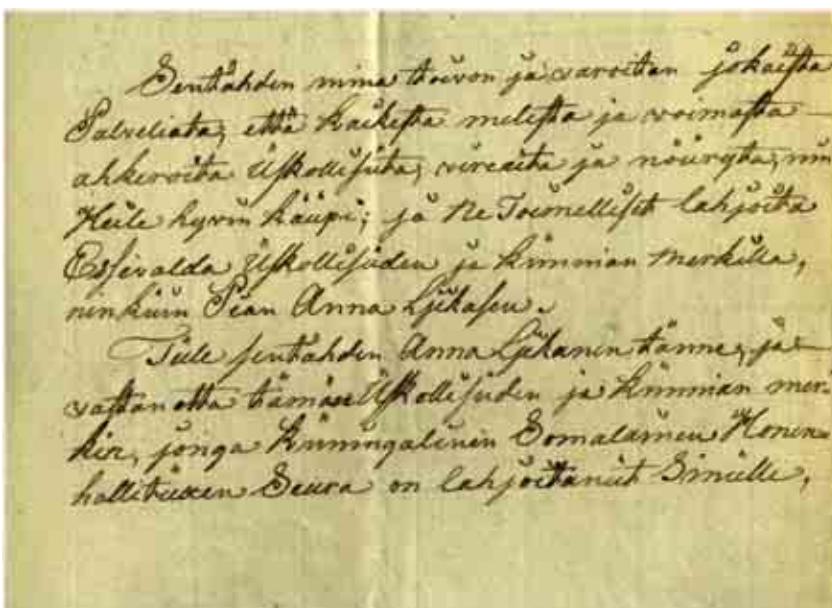
Ristiinassa pidettiin syyskuun 2. päivänä vuonna 1804 jumalanpalveluksen jälkeen pitäjänkokous, jonka neljännessä pykälässä käsiteltiin vääpeli **Gabriel Hjelmmanin** vireille panemaa palkintoasiaa. Hjelmman oli Savon kevyen jalkaväkirykmentin ensimmäisen majurin komppanian vääpeli ja asui Brahelinnan sotilaspuustellissa. Vääpeli oli siinä määrin mieltynyt piikansa **Anna Liikasen** työteliäisyyteen, että halusi hakea tälle palkintoa uskollisesta ja toimeliaasta palveluksesta. Palkintoa oli määrä hakea Kunnikaalliselta Suomalaisen Huoneenhallituksen Seuralta, joka oli perustettu vajaat kymmenen vuotta aikaisemmin levittämään rahvaan keskuuteen tietoa uusista viljelytavoista ja -kasveista sekä innostamaan kansaa toimeliaisuuteen ja ahkeruuteen.

Kun kirkossa oli annettu kuulutus Hjelmmanin aikeesta, pitäjänkokoukseen osallistuvilta säätyläisiltä ja talonpojilta kysyttiin, olivatko he perillä Anna Liikasen ahkeruudesta. Kaikki totesivat yksimielisesti tietävänsä, että piika Anna Liikanen oli palvellut vääpeli Hjelmmanin luona ”viime Suomen sodan lopusta” [Kustaa III:n sota 1788–1790] lähtien. He olivat vääpelin luona asioilla käydessään

nähneet lukuisia kertoja Annan työssä ja vakuuttuneet tämän uskollisuudesta ja utteruudesta. Etenkin karjanhoito ja maanviljelys olivat Annan ”uskollisen, neuvokkaan ja väsymättömän ponnistelun” ansiosta kukoistanee. Kaikki oli sujunut oivalisesti niinäkin aikoina, kun kaikkinaisen taloudenpito oli ollut Annan hoidossa rykmentin ja komppanian koontumisten sekä vuosien 1796 ja 1803 pikaisten liikekannallepanojen vuoksi.

Kuninkaallisen Suomalaisen Huoneenhallituksen Seuran valmisteluvaliokunta hyväksyi toukokuussa 1805, että Anna Liikasele myönnetään tavallinen hopeinen kultakääty 14 vuoden uskollisesta palveluksesta, kunhan Ristiinan pitäjän talolliset vastaavat kustannuksista. Palkinnon myöntämisen Annalle kuulutettiin Ristiinan kirkon saarnastuolista 21. heinäkuuta 1805, ja viikkoa myöhemmin maanmittari **Daniel Tuderus** piti jumalanpalveluksen jälkeen Annalle puheen ja ojensi hänelle hopeisen kaulakäädyn. Tuderus julisti puheessaan ”ilosela melella tätä surta kunnijata” eikä unohtanut mainita, että palkinto tuli Ristiinan pitäjään nyt ensimmäistä kertaa: ”Että tämä kunnia joka ensi-

mäistä kerta tapahdu meidän Seurakunnalleme, ej mahdas olla se vimenen, nin mina toivon että kaikki Isändät ja Ämändät sillä ystävällisyydellä ja hyvydella neuvosit ja holhosit hywja Palvelijoita, että Hö ej olis vaditut ätsiä ittellens’ usia palvellus paikoja.” Kun isäntiä ja emäntiä oli näin evästetty pitämään hyvää huolta palvelijoistaan ja palvelijoita puolestaan kehotettu olemaan uskollisia ja ahkeria, vuorossa oli varoituksen sanoja. ”Van rackat Ystävät, millonga The oletat nähnet, etta senkaltaisille Palvelioile on hyvin käynyt, iotka Uskomattomudella, Holimattomudella, Pahoila jonila, Laiskudella, Uppiniskasudella ja kovakorvaisulla on vahingoitanut ja murheliisixi tehnet Nita, iotka Heiden rokans, vatens ja kaiken ylöspitämyxen edesta murheliisella sydämelä ovat öia valvonet, kuin sen kaltainen Palvelia on makiasa unessa levännyt toran, kurin ja rangastuxen alla.” Puhe loppui seuraaviin sanoihin: ”Tule sentähden Anna Ljikanen tänne, ja vastan otta tämän Uskollisuden ja Kunnian merkin, jonga Kuningalinen Somalainen Honenhallituxen Seura on lahjoitanut Sinulle, Sinun monenvotisen Uskollisen palvelluxes tähden.”

Ote Daniel Tuderuksen puheesta.

Lähde: FHS D VIII 2 (tarkemmat tiedot kohdassa Lähteet).

Mainittakoon, että palkittu Anna Liikanen oli perinnehenkilömme **Herman Liikasen** isotäti. Annalle puheen pitäneen Daniel Tuderuksen tytär **Maria Charlotta** oli naimisissa Vänrikki Stoolin tarinoista tutun **Joachim Zachris Dunckerin** kanssa.

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

(Jatkoa edelliselle sivulle.)

1837

Kihlakunnantuomari *Gustaf Wilhelm Brander* esitti vuonna 1836 Ristiinan kirkkoherran sijaiselle *Anders Huchtmanille* toiveen, että hänen renkinsä *Antti Liikanen* saisi Keisarilliselta Suomen Talousseuralta palkinnon 12 vuoden uskollisesta palveluksesta. Asiaa käsiteltiin Ristiinan pitäjänkokouksessa 2.9.1836. Antti oli palvellut Branderia uskollisesti kahdentoista vuoden ajan Branderilla vuokralla olevissa puustelleissa Puntala № 2 ja № 3 sekä viisi viimeksi kulunutta vuotta näiden lisäksi myös Branderin perinnöksi ostamassa Puntalan talossa № 1. Kokoukseen osallistujat vahvistivat Antti Liikasen palvelusta koskevat tiedot oikeiksi ja lisäsi-

vät vielä, että Antti oli yleisesti tunnettu työteliäisyydestään ja kunniallisuudesta. Kihlakunnantuomari Brander lupasi vastata itse palkinnon kustannuksista.

Marraskuussa 1836 hakemus lähetettiin Ristiinasta Keisarilliselle Suomen Talousseuralle, joka oli sama laitos kuin vuoden 1805 Kuninkaallinen Suomalainen Huoneenhallituksen Seura. Hakemuksen liitteenä olevassa papintodistuksessa todettiin, että vuonna 1802 syntynyt Antti oli hyvämaineisena ja tyydyttävät kristinopin taidot omaavana käyttänyt armon välikappaleita [eli käynyt ehtoollisella]. Talousseura myönsi Antti Liikaselelle hopeisen hattusoljen ”uskollisen

ja monenvuotisen palveluksen merkixi” helmikuussa 1837.

Tämä palkittu kuuluu Mikkelin Asilan sukuhaaraan.

Maarit Tillman

Lähteet:

Arkistolaitoksen digitaaliarkisto, Ristiinan seurakunnan pitäjän- ja kirkkokousten pöytäkirjat 1787–1815. Åbo Akademin kirjasto, Käsikirjoituskokoelmat, Suomen Talousseuran arkisto, FHS A I 7 ja FHS D VII 2 (Anna Liikasen palkinto), FHS A I 31 ja FHS D VIII 18 (Antti Liikasen palkinto).

MIETISKELY

Kuvassa on *Wäinö Aaltosen* pronssiveistos ”Mietiskely”. Se sijaitsee Nordean Senaatintorin konttorissa. Yhdyspankki hankki patsaan 1954 muiden arvokkaiden patsaiden joukkoon. Patsaan mallina oli ylipalomies, palokorpraali *Veikko Liikanen* (1929-1982) Mikkelin Asilan sukuhaarasta. Kuva Harri Liikanen 2008.

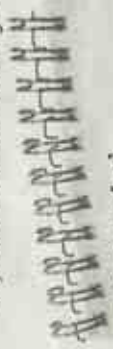
Muut lehdet:

Taidemaalari kyttää kyytejä ja sähköposteja

#S
17.11.13

TAIDEMAALARI Elina Liikanen, 54, avaa heti aamulla tietokoneen. ”Tarkastan duunipostista, onko kursseille tullut ilmoittautumisia ja onko teoksia myyty.”

Kun sähköpostit on perattu, Liikanen juo aamukahvit ja käy töihin. Taiteilijan päivän rutiinia on se, että rutiinia ei ole. Jokainen

Taidemaalari Elina Liikanen

Keskiviikko	Herätys
7.36	Tietokoneella
7.37-8.45	Aamutolimet
8.45-9.30	Maalausten huoltamista
9.30-12.00	Asioiden hoitoa
12-12.30	Kirjan suunnittelua
12.30-13.30	Taiteilijakirjatyttelyn kokoamista Malmiin kirjastossa
13.30-16	Sähköpostin tarkastusta
16.10-16.30	Päivällinen
17.00	Nukkumaan
22.50	

päivä on erilainen, leipä levällään maailmalla ja kaikki työtilaisuudet itse etsittävä.

Liikanen pitää kursseja, antaa etäopetusta, tekee taiteilijakirjoja ja laatii apurahahakemuksia näyttelyitä varten. Rahoituksen etsiminen vie paljon aikaa.

Talvella Liikanen ei maalaa, sillä hänellä ei ole sopivaa työtillaa. Kun ulkona tarkenee, hän maalaa kotinsa pihapaviljongissa.

”Varastossa on kauhua kasa tätä 20-30 vuoden ajalta. Tauluja pitää kunnostaa koko ajan.”

Sitä hän tekee tänäänkin. Liikanen hakee työkalupakin ja kaivaa esiin vasaran ja kiiloja. Niitä hän naputtaa taulun takakulmiin. Kiilat kiristävät kankaan suoraksi.

SITTEn taiteilija katoaa taas tietokoneelle. Hän iloitsee, kun Bukowskin huutokaupassa on myyty yksi hänen taulunsa. Käy myös ilmi, että suunniteltu kirjantekokurssi peruuntuu.

Taidemaalari Elina Liikanen suunnittelee taiteilijakirjaa.

Liikanen kantaa huolletut taulut takaisin varastoon. ”Selkä on välillä sökö, kun pitää nostella raskaita tauluja”, hän sanoo.

Vaikka kello ehrii lounasajkaan, Liikanen ei syö tai juo mitään. ”Joskus heitän naamaan pikanuudelit. Muuten annan ajan työnteolle.”

Sen sijaan hän heittäytyy olohuoneen lattialle lehtiön kanssa. Siihen tulee hyvä valo kattoikkunasta. Hän hahmottelee taiteilijakirjan etulehden kuviota.

”Monet tututkin luulevat, että en tee mitään päivällä, kun olen usein kotona”, Liikanen kertoo.

”Tai ajatellaan, että maalaan päivät pitkät. Työstäni ehkä viidesosa on taiteellista työtä. Muun ajan olen timpuri, roudari, markinointi-ihminen, toimistotyöntekijä, kirjanpittäjä...”

ILTAPÄIVÄLLÄ Liikanen lähtee kokemaan kirjanäyttelyä Malmiin kirjastoon. Ulkona sataa, joten hän kutsuu hätään tuttavansa, joka vie kirjat autolla perille.

Neljän jälkeen hän ehtii takaisin kotiin, katsoo taas sähköpostit ja alkaa tehdä perheelle ruokaa.

Taiteilijan pitää sievää yksinäisyyttä ja epävarmuutta ja pysyä kaukana normeista, hän sanoo.

”Nuorena ajattelin, että olisipa minun työni samanlaista kuin muilla. Nyt ajattelen toisinpäin. Mitä enemmän otan etäisyyttä massoihin, sitä parempia töitä teen.”

TIETOPANKKI.

Muuttunut tieto edelliseen lehteen verrattuna alleviivattu!

SUKUSEURAN HALLITUS

Puheenjohtaja (= sukuseuran esimies) ja tiedottaja **Harri Liikanen**, Niittaajankatu 2 A 13, 00810 HELSINKI, 040 502 5939, harri.liikanen(at)welho.com

Varapuheenjohtaja (=sukuseuran varaesimies), lähihoitaja **Maaret Ollila**
Helmikuja 3 B 22, 12310 RYTTYLÄ
044 090 9038, maaret.ollila(at)gmail.com

Sihteeri **Maarit Tillman**, Sysmäntie 3, 83500 OUTOKUMPU, 050 360 8892, maarit.tillman(at)gmail.com

Hankkija **Sirkka-Liisa Liikanen**, Luusniementie 1236, 51460 LUUSNIEMI, 050 584 0747, sirkkis47(at)gmail.com

Arkistonhoitaja **Esko Liikanen**, Ylivedentie 438, 52100 ANTTOLA, 050 303 7121, esko.2liikanen(at)gmail.com

Tiedottajan apulainen **Olli Liikanen**, Metsäläntie 24 A 2, 00320 HELSINKI, 0400 724 664, olli.liikanen(at)edu.hel.fi

JÄSENSIHTTEERI

Anne Ekroos, Mustarinne 7, 12770 ESPOO
050 563 8456, anne.ekroos(at)hotmail.fi

RAHASTONHOITAJA

Matti Liikanen, Pollarikatu 12 as 8, 15140 LAHTI, 0400 493 040, matti.j.liikanen(at)gmail.com

SUKUSEURAN PAIKALLISET YHTEYSHENKILÖT

MIKKELI JA ANTTOLA: *Esko Liikanen*, katso hallitus

HELSINKI (Pk- seutu): *Harri Liikanen*, katso hallitus

JUVA: *Anu Liikanen*, Kuhalammentie 27, 51900 Juva, 040 511 2082, anu.liikanen(at)elisanet.fi.

KANGASNIEMI: *Sirkka-Liisa Liikanen*, katso hallitus

KUUSAMO: *Anne Kultanen*, Sarvivaarantie 191, 93999

Kuusamo, 040 552 3187, a.kultanen(at)luukku.com

PUDASJÄRVI: *Arto Liikanen*, Huhtotie 21, 93100 Pudasjärvi, arto.liikanen(at)fortum.com

REISJÄRVI: *Marja-Liisa Kemppainen*, Mattilantie 8, 85900 Reisjärvi, 0400 932 675, kemppainenmarliis(at)gmail.com

LAHTI, JAALA, ORIMATTILA: *Matti Liikanen*, katso Rahastonhoitaja

VUODEN LIIKASET (Suluissa sukuhaara)**1993 (Ri)**

Mirjam Piira, Mäntyharju, k. 1994

1994 (Mi)

Annikki Liikanen, Juva

1995 (Ri)

Anna-Liisa Liikanen, Orimattila, k. 2004

1996 (Ka)

Erkki Liikanen, Bryssel

1997 (Ko)

Heikki Liikanen, Joutsa, k. 2004

1998 (Ku)

Hannes Savolainen, Kemijärvi

1999 (Jo)

Erkki Liikanen, Tammela

2000 (Ri)

Pirkko Liikanen, Espoo

2001 (Ka)

Matti Liikanen, Lahti

2002 (Ku)

Jaakko Liikanen, Riihimäki

2003 (Ka)

Raimo Liikanen, Mikkeli

2004 (Mi)

Liisa Liikanen, Mikkeli (Anttola)

2005 (Ka)

Harri Liikanen, Helsinki

2006 (Ri)

Pekka Saarenmaa, Kerava

2007 (Ka)

Sirkka-Liisa Kuusisto, Kangasniemi

2008 (Ri)

Sirkka Laakkonen, Espoo

2009 (Ka)

Kauko ja Keijo Liikanen, Helsinki

2010 (Lä)

Heikki Liikanen, Helsinki

2011 (Ka)

Sirkka Leppälä, Reisjärvi

2012 (Ko)

Maarit Tillman, Outokumpu

2013 (Ka)

Olli Liikanen, Helsinki

2014 (Mi)

Esko Liikanen, Mikkeli, Anttola

2015 ?**KUNNIAJÄSENET**

1. Haastemies **Eino Liikanen** 1995- (k.1997)
2. Käsityönopettaja **Anna-Liisa Liikanen** 2000- (k.2004)
3. Emäntä **Annikki Liikanen** 2000-
4. Säätekniikko **Mauri Puurula** 2005-
5. Professori **Pirkko Liikanen** 2005-
6. Yrittäjä **Matti Liikanen** 2010-

SUVUN VANHIN

Maanviljelijä **Väinö Helasniemi**, s. 9.10.1915 Kangasniemellä, joka on myös kotipaikka.

PERINNEHENKILÖ

Perinnehenkilöksi nimettiin 1999 vapaustaistelija, aliluutnantti Herman Liikanen (1835-1926), joka kuuluu Ristiinan sukuhaaraan.

KUMMITYTÖ

Kummitytöksi nimettiin 1990 lähes sukuseuran perustamispäivänä syntynyt **Jenni Liikanen** Lahdesta.

INTERNET- KOTISIVU

<http://www.liikastensukuseura.fi>

PANKKITILIN NUMERO

Danske Bank FI07 8000 1901 9789 66

TERVETULOA KUUSAMOON 30-VUOTISJUHLALLISUUKSIIN

Paikka: Original Sokos Hotel Kuusamo, Kirkkotie 23, 93600 KUUSAMO
Aika: 24.-26.7.2015

OHJELMA

Perjantai 24.7.	Ensimmäiset Liikaset saapuvat, seurustele- vat ja yöpyvät, arpojen myyntiä.	14.00 - 17.15	Opastettu kiertoajelu kahvitarjoiluineen Liikasenvaaraan
18.00	Vastuuhenkilöiden neuvottelu.	18.00	Iltajuhla
Lauantai 25.7.		19.50	Päivällinen
10.00 alkaen	Vastaanotto ja tulokahvit, sukuhaarojen tapaamisia, tuote- ja arpamyyntiä.	20.45	Arpajaisten arvonta
12.00	Sukukokous (Ota mukaan kokousasiakir- jat.)	21.00	Ravintola avautuu yleisölle. Tanssia.
12.45 - 13.30	Sukututkimuskatsaus	Sunnuntai 26.7.	
		10.00	Jumalanpalvelus, Liikaset avustavat
		11.15	Kunnianosoitus sankarihaudoilla

MAJOITUS

Majoitu mukavasti lämminhenkisessä
sopimushotellissamme Original Sokos
Hotel Kuusamossa 24.-26.7.2015!

Sukukokouksen tarjoushinnat:
72,00 €/1hh/vrk, 84,00 €/2hh/vrk
99,00 €/3hh/vrk

*Hinnat ovat vapaan-ajan matkustuksen
tarjoushintoja, eivätkä ne sisällä S-
Ryhmän kanta-asiakaskorttien etuja,
pisteitä tai Bonuksia.*

Hinnat sisältävät majoituksen standard
huoneessa, buffetaamiaisen, hotellisaunan
ja kuntoilutilan käytön sekä iltaravintolan
ohjelman ohjelmaitoina.

Hotellin asukkailla on lisäksi mahdolli-
suus lainata vapaasti 5 kpl Jopo-
polkupyöriä.

Tiedustelut ja varaukset:

Hotellista: Original Sokos Hotel Kuusamo
- puh. 020 1234 693 (puhelun hintatiedot
020-alkuiseen numeroon: lankapuheli-
mesta 0,0835 €/puhelu + 0,0702 €/min,
matkapuhelimesta 0,0835 €/puhelu +
0,1717 €/min)

- sähköposti: [hotelkuusa-
mo.kuusamo@sokoshotels.fi](mailto:hotelkuusamo.kuusamo@sokoshotels.fi)

- varatessa maininta: Liikasen sukukokous
Netissä:

[www.sokoshotels.fi/fi/kuusamo/sokos-
hotel-kuusamo](http://www.sokoshotels.fi/fi/kuusamo/sokos-
hotel-kuusamo)

- varauskoodi: **BLII150724**

- tarjoushinta tulee varattavaksi nimellä
Tapahtumahinta

**Tarjoushintaisia huoneita on varatta-
vissa rajoitetusti. Toimithan nopeasti ja
tee varaus 15.7.2015 mennessä!**

LIKASKAUPPA

Kokouspaikalla on myytävänä Liikasten
sukuseuran myyntituotteita. Valikoima on
nähtävänä kotisivuillamme. Voit varmis-
taa tavarain saamisen ottamalla yhteyttä
Sirkka-Liisa Liikaseen etukäteen. Yhteys-

tiedot ovat takakannessa. Lisäksi myydään arpoja 2 euroa/kpl.

OSALLISTUMISMAKSUT

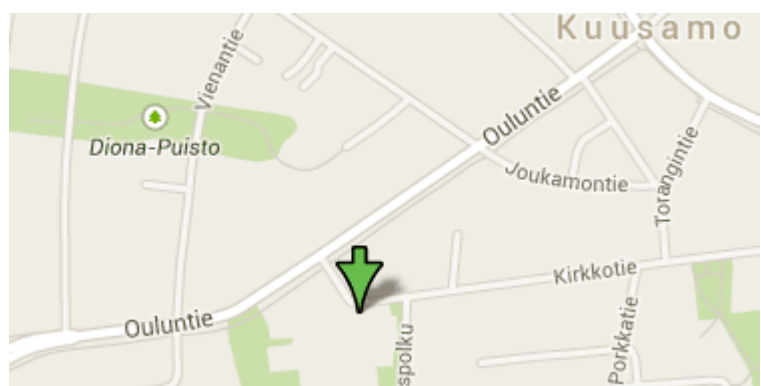
Osallistumismaksu on 33 euroa ja se sisältää tulotarjoilun, tervetuliais-
maljan ja juhla-aterian buffet-pöydästä (ei alkoholi-juomia) ja tanssilipun.
Lapset 50%. Lisäksi peritään kiertoajelusta 5,-/istuinpaikka. Bussiin mah-
tuu 50 matkustajaa ilmoittautumisjärjestyksessä. Jos tulee vain kokouk-
seen ilman tarjoilua, osallistuminen siihen on luonnollisesti ilmaista.

Osanottomaksut on maksettava sukuseuran tilille Danske Bank FI07 8000
1901 9789 66 **viimeistään 5.7.** Sukuseura maksaa kokoustan vuokran ja
välineet. **Viesti-kohtaan osanottajien nimet.**

ILMOITTAUTUMINEN

Ilmoittautumiset juhlaan ja kiertoajelulle on tehtävä **viimeistään 5.7.**
varapuheenjohtaja Maaret Ollilalle. Ilmoittautumiset ovat sitovia. Ilmoita
samalla erikoisruokavaliotoivomus. Yhteystiedot ovat takakannessa. Suo-
sittelemme sähköpostin ja tekstiviestien käyttöä.

KARTTA

PUKEUTUMINEN

Tule asussa, jossa viihdyt, mutta otathan huomioon eri tilaisuuksien luon-
teen.

**Tervetuloa juhlimaan Kuusamon kauniissa maisemissa. Vuonna 1997
meitä oli samassa paikassa koolla 117 henkilöä. Tuleeko nyt uusi
ennätys?**

Palautus osoitteeseen:
Liikasten sukuseura ry
c/o Harri Liikanen
Niittaajankatu 2 A 13
00810 HELSINKI

URHEILUA

Olemme säännöllisesti seuranneet **Tuure Pesolan** hiihtouran etenemistä Reisjärvellä, sillä hän on asettanut sille selkeät tavoitteet. Viime talvi meni jälleen suotuisasti, sillä hänestä tuli Keski-Pohjanmaan piirimestari ja hän voitti Keski-Pohjanmaan Cupin täysillä pisteillä eli hän sai M16-sarjassa 300 pistettä. Suomen Cupissa Pyhäjärvellä Tuure oli Keski-Pohjanmaan nuorten joukkueessa,

joka voitti kultaa. Arvokkaimmat sijoitukset olivat kuitenkin helmikuussa Koululiikuntaliiton Suomenmestaruushiihtojen pronssi 5 km:llä Imatralta ja huhtikuussa FIS-hiihtojen kaksi kultamitalia Taivalkoskella.

Tuuren valmentajana on toiminut **Juho Halonen**, joka on myös Reisjärven Liikasia. Nyt Tuure on valittu Hiihtoliiton Habita-leiritykseen, joten

lisää menestystä voimme odottaa. Myös välinepuolella on tapahtunut edistystä. Tallisopimukset suksien (Fischer) sekä voiteiden ja voitelun osalta (Rode) on solmittu. On myös hyvin todennäköistä, että syksyllä Tuure avaa Vuokatin urheilulukion oven Sotkamossa. Onnittelemme hienojen suoritusten johdosta ja kannustamme jatkossakin.

Tuure Pesola ottaa vastaan onnitteluja Helena Takalolta Pyhäjärvellä. Erja Pesolan kuva Reisjärvi-lehdestä.

Tuure ja Juho Halonen Imatralta. Kuva kotialbumista.

AIKUISET! KERTOKAAPA LAPSILLE TÄMÄ!

Piirustuskilpailu epäonnistui, mutta ei anneta sen estää yrittämästä jotain muuta. Kyllä lapsille pitää olla omaa hommaa. Täällä kertaa kokeilemme, miten kirjoittaminen onnistuisi. Nyt on kynän lisäksi monenlaisia apuvälineitä, että luulisi sen sujuvan. Tehtävänä on kirjoittaa aiheesta ”**Kylässä sukulaisten luona**”. Kirjoitus voi olla enintään kaksi arkkia. Sen voi lähettää postissa tai sähköpostissa syyskuun loppuun mennessä Harri Liikastele ja osoite löytyy sivulta 18. Parhaat ja ehkä kaikki palkitaan. Arvosteluruaatina toimii kesällä valittava uusi puheenjohtaja ja sihteeri. Tervetuloa mukaan!

ISÄNNÄNVIIRI

Sukuseura hankkii myyntiin Liikasten sukuseuran isännänviirejä juhlistaakseen 30. toimintavuottaan. Viirejä on aluksi vain 20 kpl, joten nyt kannattaa ottaa yhteyttä Sirkka-Liisaan ja varata oma viiri, ettei jää Kuusamossa ilman. Hinta on 100 euroa. Viiri on kooltaan 50x50 cm ja sopii 10-11 metriä pitkään salkoon. Sirkka-Liisan yhteystiedot ovat lehden sivulla 18.

